

Երևան, 4 Նոյեմբեր, 2019

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱԼՈՋՅ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասկութիւն Հօր Յիսուս, կուր ինձ իմասկութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ԱՎԱՍՈՍ 119

ՍՈՐՎԵՑՈՒԻՐ ԻՆԾԻ ԿԱՆՈՆՆԵՐԻ ՊԱՀԵԼՈՒ ԿԵՐՊԸ

Սորվեցուր ինծի, Տէր, կանոններդ պահելու կերպը,
եւ մշղապէս պիտի կապարեմ զանոնք:

Տուր որ հասկնամ Օրէնքդ,
որպէսպի կապարեմ եւ ամբողջ սրբով հնապանդիմ անոր:

Պապուէրներուդ շաւիդին մէջ առաջնորդէ զիս,
որովհետեւ անոնցմէ՝ հաճոյք կ'առնեմ:

Ըրէ այնպէս՝ որ սիրս պապուէրաններուդ փափաքի,
քան անձնական հարսփութիւն դիկելու:

Հայեացքս հեռացուր դապարկ բաներէն,
եւ քու կամքիդ գործադրութեամք՝ կեանք փուր ինծի:
Ես քու ծառադ եմ, կապարէ ինծի փուած խոսփումդ,
այն խոսփումը՝ որ կու փաս քեզմէ ակնածողներուն:
Հեռու պահէ նախապինքը՝ որմէ այնքան կը վախնամ,
որովհետեւ վճիռներդ արդար են:

Միակ փափաքս է՝ հրահանգներդ կապարել.
կեանք փուր ինծի, դուն՝ որ արդար ես:

ՃԱՐԱԿԱՆ-ԱԼՈՋՅ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւնն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւնն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
ազ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի զնալ ի նանապարի,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՅՆ ՆԻՒԹԸ
ՀԱՅ
ՄԱՐԳԱՐԵՈՒԹԻՒՆ ԵՐԵՄԻԱՅԻ
15 ԳԼՈՒԽ

ԴԱՏԱՎՃԻՌ ՑՈՒՑԱՅԻ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԻՆ ՀԱՄԱՐ (15:1-9)

Անցնող գլխու աւարդին պեսանք, թէ ինչպէս Երեմիա դարձեալ ինդրեց Ասքուծմէ ողորմութիւն, խոսքովանելով իր եւ ժողովուրդին մեղքը: Խնդրեց որ Ասքուած Իր անուան համար, Իր ուխտին համար թող խնայէ ու ողորմի այս ժողովուրդին: Այս աղօթքին իբրեւ պարասիան, ոչ միայն Երեմիայի միջամբութիւնը, այլ եթէ նոյնիսկ Մովսէսն ու Սամուէլն ալ միջամբեն ընդունելի պիտի ըլլան. «Եթէ Մովսէսն ու Սամուէլն ալ իմ առջևս կայնէին, ժողովուրդին վրայ հաճութիւն պիտի ցունենայի» (1 հմր): Հետաքրքրականօրէն, որովհետեւ թէ Թուոց 14:20 եւ թէ Ա Թազ 7:9, կը ներկայացուին Մովսէսն ու Սամուէլը իրենց միջամբութեամբ Ասքուծմէ ներում ինդրելու իրենց ժողովուրդին համար, նոյնը կը կարդանք Սահմոս 99:6-8: Ամենածանր դադարակիոր «Զանոնք առջևէս վրնփէ ու թռղ դրւու ելլէն» (1 հմր):

Իսկ եթէ հարցնեն «Ո՞ր ելլենք»: Տերը այսպէս կ'ըսէ. «Մահուան համար որոշուածները՝ մահուան: Սուրի համար որոշուածները՝ սուրի: Սովի համար որոշուածները՝ սովի: Գերութեան համար որոշուածները՝ գերութեան» (2 հմր): Հետաքրքրականօրէն այս հագուածը համեմատենք Յայտնութիւն 6:8ի հետո. «Տեսայ դետին ձի մը: Անոր վրայ հեծնողին անունը մահ էր եւ Դժոխքը անոր եպեւէն կ'երթար ու անոնց իշխանութիւն փրուեցաւ երկրին չորրորդ մասին վրայ, որ սրով, սովով եւ մահով ու երկրի զազաններով սաքկեցնեն»: Նախ առաջին հերթին Տերը ցոյց կու փայ թէ ինչ պիտի պարասի, կուպորած, մահ ու աւեր եւ գերութիւն: Ցոյց կու փայ, թէ բոլորը նոյն ձեւով չէ որ պիտի մահանան, այլ այնպէս ինչպէս Տերը Ինք ցոյց կու փայ: Շաբեր մահով, շաբեր՝ սովով, շաբեր՝ սուրով, իսկ ոմանք ալ գերի պիտի դարձուին: Այս բոլորը, ոչ թէ Երեմիայի օրերուն կը փրուին իբրեւ պարզամը, այլ՝ Մովսէսի օրերէն. «Եթէ քու Տեր Ասքուծոյ խօսքին չինազանդիս ու չպահես ու ընծա անոր բոլոր պափուիրաններն ու կանոնները, այն ապեւ հետեւեալ անէծքները քու վրադ պիտի հասնին: Տերը քու թշնամիներուդ առջև քեզ ջարդել պիտի փայ. անոնց դէմ մէկ ճամրով պիտի ելլես եւ երկրի բոլոր թագաւորութիւններուն մէջ թափառական պիտի ըլլաս: Քու մարմինդ երկինքի բոլոր թռչուններուն ու երկրի զազաններուն կերակուր պիտի ըլլայ» (Բ Օրինաց 28:25-26):

Այս բոլորը Մանասէին պարճառով: Ինչո՞ւ միայն Մանասէն: Որովհետեւ Մանասէն էր որ ոչ միայն կրապաշփութիւնը քաջակերեց, այլ նոյնիսկ Ասքուծոյ դամարը պղծեց այնպետ հեթանոսական արձաններ կանգնեցնելով: Եւ յաջորդով քանի մը թագաւորներ իրենք ալ հետեւեցան անոր ըրածներուն:

Արդեօք «ո՞վ քեզ պիտի ինայէ, ո՞վ ցաւակից պիտի ըլլայ, կամ ո՞վ այցի պիտի գայ, ով Երուսաղէմ» (5 հմր): Ոչ որ:

Քանի-քանի անգամներ Տերը ողորմեցաւ: Շաբեր բարեխօսեցին, Տերը խնայեց: Բայց ալ հասած է ժամանակը: Այսօր ալ նոյն է պարագան: Տերը կը համբերէ, կը սպասէ, որուն համար ալ Պետրոս Առաքեալ կ'ըսէ. «Ասքուծոյ համբերապարութիւնը փրկութիւնը համարեցէք ձեզի» (2 Պետր 3:15), բայց կայ նաեւ այդ բոլորին աւարդը, որ Ասքուծոյ բարկութեան բաժակը պիտի յորդի: Որովհետեւ Տերը կ'ըսէ. «Դուն զիս թողուցիր, ես ալ իմ ձեռքս քու վրադ պիտի երկնցնեմ եւ քեզ պիտի կորսնցնեմ, որովհետեւ քեզ զթալին ձանձրացայ» (6 հմր): Արդեօք Ասքուած կը ձանձրանա՞յ: Ըստ կ'ուզէ ալ հասած է ժամանակը:

Որովհետեւ անոնք իրենց ճամբաններէն, այսինքն՝ իրենց սխալ ապրելակերպէն, չդարձան, անոր համար ալ իմ ժողովուրդս անզաւակ պիտի մնայ, անոր որբեւայրինները պիտի շաբնան: Եօթը զաւակ ունեցող մայրը, այսինքն՝ Երուսաղէմը պիտի նուայի: Կէսօրուան ապեն արեւը պիտի մար մփնէ (8-9 հմր): Ինչպիսի ահաւոր վիճակ է որ կը սպասուի այս ժողովուրդին:

ԵՐԵՄԻԱ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԿԸ ԳԱՆԳԱՏԻ (15:10-21)

Երեմիա կը գանգափի Ասպուծոյ, որովհետեւ ամէնքը զինք կ'անիծեն (10 հմր): Ինչո՞ւ: Որովհետեւ այս բոլոր ճշմարդութիւնները, պարզամները ինք պիփի փոխանցէ այս ժողովուրդին, մանաւանդ՝ զալիք կովորածներն ու արհաւիրքները: Բայց Տէրը կը վսպահեցնէ, «որ զինք պիփի ազափէ, ու երջանիկ պիփի ըլլայ: Նեղութեան ու գառապանքի ժամանակ թշնամիիդ քեզի աղաչել պիփի գամ» (11 հմր): Այսպէս ալ կ'ըլլայ (Երեմ 39:11):

Ասպուծ խօսքը կ'ուղղէ մարզարէէն ժողովուրդին, «մեղքերուդ համար՝ բոլոր սահմաններուդ մէջ քու սպացուածքդ ու գանձերդ յափշպակութեան պիփի գամ: Անծանօթ երկրին մէջ թշնամիներուդ ծառայ պիփի ընեմ» (13-14 հմր):

Մէկ անգամ եւս մարզարէն աղերսանքով կը դիմէ Ասպուծոյ, որ Տէրը լաւ իր վիճակը, կրած նեղութիւնները թշնամիներէն, եւ այս բոլորը Ասպուծոյ սիրոյն յանձն առած: Մանաւանդ՝ երբ Ասպուծոյ խօսքը գրած, անմիջապէս կերաւ, որ կը նշանակէ անոր վրայ մրածել, անով առաջնորդուիլ, եւ այդ խօսքը, թէեւ դառնութեան բաժին ունի, բայց նաեւ ցնծութիւն եւ ուրախութիւն կու գայ զայն ճաշակողին (16 հմր), որովհետեւ նաեւ քու անոնովդ կոչուեցայ՝ մարզար:

Ահա այդ իսկ պարբառով, մարզարէն կու զայ ըսելու, թէ. «Ծաղր ընողներուն նսպած գեղը չնսպեցայ ու զուարձացայ. Ասպուծոյ ծեռքը իր վրան ըլլալոն համար առանձին մնաց, ու մանաւանդ՝ Ասպուծոյ բարկութիւնովը լեցուած էր» (17 հմր), որ կը նշանակէ, փոխանցելիք պարզամները Ասպուծոյ բարկութիւնն են հսրայէլի ժողովուրդին: Այնպէս կը թուի թէ մարզարէին ցաւը մշրնջենաւոր է, անրուժելի: Որովհետեւ միայն կովորածի, հարուածի, սպաննութեան պարզամներ են կարծէք, որ Ասպուծ կու գրայ մարզարէին, որպէսզի ան ալ փոխանցէ ժողովուրդին (18 հմր): Բայց այդպէս չէ: Ահա Ասպուծոյ պարբասխանը Երեմիային. «Եթէ դառնաս՝ ես քեզ պիփի վերականգնեմ: Եթէ պարուականը անարգէն զարես: Քեզ ամուր արինձի պէս պիփի ընեմ: Քեզի հեզ պիփի պարերազմին, բայց չկարենան քեզի յաղթել, որովհետեւ ես քեզի հեզ եմ, քեզ փրկելու եւ ազափելու համար: Քեզ չարերուն ծեռքէն պիփի ազափեմ ու փրկեմ» (19-21 հմր): Այս գրուած խոսպումին համաձայն Տէրը պիփի իմայէ մարզարէին հմմպ (Երեմ 40:1-6):